

ابوریحان بیرونی، محمد بن احمد، ۲۶۲ - ۲۴۰ ق.
الآثار الباقية عن القرون الخالية / تألیف ابی الريحان محمد بن احمد البيروني الخوارزمي؛ تحقيق و
تعليق پرویز آذکائی - تهران: مرکز نشر میراث مکتوب، ۱۳۸۰.
کلمه، ۸۹۵ ص. : جدول، نمونه، نمودار - (میراث مکتوب: ۹۱. علوم و فنون: ۹)
ISBN 964-6781-54-3

فهرستتویسی بر اساس اطلاعات فیبا
AL-ĀṬĀR AL-BĀQIYAT-I 'AN AL-QURŪN AL-XĀLIYAH
ص. ع. لاتینی شده:
عربی.

کتابنامه: ص. ۷۳۹ - ۷۷۱: همچنین به صورت زیرنویس.
۱. سالشمار - متون قدیمی تا قرن ۱۳. ۲. گاهشماری - متون قدیمی تا قرن ۱۴. ۳. گاهنامه‌ها
- متون قدیمی تا قرن ۱۴. ۴. ایران - آداب و رسوم - متون قدیمی تا قرن ۱۴. ۵. جشنها - متون قدیمی تا
قرن ۱۴. الف. آذکائی، پرویز، مصحح. ب. مرکز نشر میراث مکتوب. ج. عنوان.
D ۱۱ / الف ۲۱۲
۹۰۲ / ۰۲
محل کتابخانه ملی ایران
محل نگهداری:

۲۲۵۲ - ۸۰ م

+++++

الآثار الباقية عن القرون الخالية

ابوریحان البيروني

تحقيق و تعليق: پرویز آذکائی

ناشر: میراث مکتوب

چاپ اول: تابستان ۱۳۸۰

تعداد: ۲۰۰۰ نسخه

شابک: ۳ - ۵۴ - ۶۷۸۱ - ۹۶۴

حروفچینی و صفحه‌آرایی: محمد دمیرچی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی:

سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

نشانی ناشر: تهران، ص. پ: ۵۶۹ - ۱۳۱۸۵، تلفن: ۳ - ۶۴۹۰۶۱۲

دورنگار: ۶۴۰۸۷۵۵

E-mail: MirasMaktoob@apadana.com

http://www.apadana.com/MirasMaktoob

رد د، ۵. میررد ه. ✧. و إلحاقهم هذه الأيام الخمسة، يكون بآخر «خشوم». فأما حالهم في كبس الأرياع، فكان موافقاً لعمَل أهل فارس؛ وكذلك إهمالهم لها. و سأصِفُ العلةَ في بدو التَّفَاوُتِ بين رأسى سنتهم و سنة الفرس فيما بعده.

§ 14 و أما أهل خوارزم، و إن كانوا عُصناً مِن دوحه الفرس، و تَبَعَةً مِن سَرَخْتِهِمْ؛ فقد

كانوا مُتَمَدِّينَ بِأهل السَّغْدِ في أوَّلِ السنة، و موضع إلحاق الزوائد؛ و هذه أساءة شهورهم <96>:

۱. روچنافوناوسارجی ل، ۲. اردوشت فوشیرج انکام ل، ۳. هروداد فونجیری ل، ۴. جیری فارازاک ل، ۵. همداد فوخندیک^۱ ل، ۶. اخشیری فافریایرماخران^۲ ل، ۷. اومری فوستراخیروج^۳ ل، ۸. یاناخن فاخشرنان^۴ راجیبیک ل، ۹. ادوفر^۵ فیمیحکاجرفین ل، ۱۰. ریمزدفونانکاج^۶ انکام ل، ۱۱. ائمن (اخن) فویزد^۷ انکام ل، ۱۲. اسیندارجی فوخشوم ل. ✧. و بعضهم یَحْتَصِرُ هذه الأسماء، و یَصِیْرُها هكذا: ۱. نواسارجی، ۲. اردوشت، ۳. هروداد، ۴. جیری، ۵. همداد، ۶. اخشیری، ۷. اومری، ۸. یاناخن (یاناخن)، ۹. ارو [اذر]، ۱۰. ریمزد^۸، ۱۱. ارئمن، ۱۲. اسیندارجی.

§ 15 و یُسَمَّونَ الأيام الثلاثین ایضاً، بأسماء هی هذه: ۱. ریمزد^۹، ۲. آرمین ب، ۳. اردوشت

- ج، ۴. اخشیری د، ۵. اسیندارجی ه، ۶. هروداد و، ۷. همداد ز، ۸. دذو^{۱۰} ح، ۹. ارو ط، ۱۰. یاناخن ی^{۱۱}، ۱۱. اخیر یا، ۱۲. ماه یب، ۱۳. جیری^{۱۲} یج، ۱۴. گوشت ید، ۱۵. دذو^{۱۳} ید، ۱۶. فیغ یو، ۱۷. اسروفیز، ۱۸. رشن یج، ۱۹. روجن^{۱۴} یط، ۲۰. ارئمن^{۱۵} ک، ۲۱. رام کا، ۲۲. واذ کب، ۲۳. دذو^{۱۶} کج، ۲۴. دینی کد، ۲۵. ارجوخی که، ۲۶. اشتاذ^{۱۷} کو، ۲۷.

۱. داد / طز: —. ۲. داد / طز: —. ۳. داد / طز: اومری —.

۴. عس / تب: یاناخن / یافاخن فاخشرنان / فاحشربان، طز: یاناخن.

۵. عس: ازو... داد / طز: اروفو.

۶. عس: دیمرد، داد / طز: وشرفونانکاج.

۸. عس: زیمرد، داد / طز: ریمزد، تب: ریمشد / رئمرد. (ظاهراً صواب «ریمزد» که وجهی از «اورمزد» است).

طز: ۷۸